

Respostes a la ciutadania del PP Ple de 19-3-2014

Josep Martin Beca

Josep Martín Beca amb NIF 35031477Q, com a president de la Comunitat de propietaris del c/ Laureà Miró, 322 (Cantonada c/Nord)

En relació a la permuta de la finca situada a la confluència c/Nord – Andreu Amat i com no se'ns ha contestat per escrit a la instància presentada a l'Ajuntament d'Esplugues en data 13-1-2014, N° D'ENTRADA 20140000245. Número de registre: 2013-2046.

En la que sol·licitàvem:

- **Que no s'executi l'obra en aquesta ubicació i es faci en un lloc més adient.**
- **Que ens argumentin perquè uns veïns han estat consultats i d'altres no.**
- **Perquè valoren que les sensibilitats i possibles molèsties ocasionades als veïns, són diferents depenent de la zona del municipi a considerar.**

PREGUNTA PER A TOTS ELS GRUPS POLÍTIQS I REGIDOR NO ADSCRIT

- **Qui són els terminis de resposta de les instàncies?**
- **Són conscients de que en un període breu de dues setmanes, s'han recollit al voltant de 700 signatures per part del veïnat que mostra la DISCONFORTAT amb la instal·lació proposada?**

El senyor Ortega diu:

“Bé, el termini de resposta, ja s'ha donat resposta de quin és el termini possible, el sis mesos. El tema de les firmes, doncs sí, sabem que el ple anterior es va citar el tema de les set-centes firmes, en som conscients, segurament en tindran més, possiblement. Jo faré un breu comentari. El ple anterior, quan vam acabar, en sortir, amb un altre veí, que parlàvem d'un altre barri, diu: «Nosaltres tenim un altre tanatori i no passa res, i se'ns ha acabat el món, ningú ens va consultar ni res.» Vull dir, tampoc no passa res, no s'acaba el món perquè es posi allí. Això d'un altre barri, eh? Vull dir, som conscients de les set-centes firmes –som conscients de les set centes firmes– i també som conscients que representem els 47.000 habitants del municipi.”

Maria Jesus Sinfreu

Quines mesures pren l'Ajuntament per lluitar contra la corrupció?

El senyor Ortega diu:

“Bé, nosaltres serem molt breus, però la paraula «corrupció» és corrupció, i és ficar-se calés o fer alguna cosa mal feta. Això és directament. I això, dels últims anys cap aquí ha passat, i en tota la història de l'Ajuntament d'Esplugues hi ha hagut un incident lamentable, i n'ha passat. El que el nostre grup sí que farà, i concretament, si ens assabentem i ningú ho ha fet, que se sàpiga, és denunciar-ho al jutjat de guàrdia. O sigui, menys gaites. Si hi ha un cas de corrupció, en assabentem, sigui qui sigui, ho denunciarem al jutjat de guàrdia, directament. No cal... Sobra tot el demés. I de moment, nosaltres no hem anat a fer cap denúncia perquè no tenim cap indici de res. I algú em sembla que tampoc ho té.”

El senyor Fernández diu:

“Bueno, pues yo le quería preguntar..., yo le quería preguntar a todos los grupos políticos aquí presentes, les quería plantear lo siguiente, sobre todo a los portavoces, todos los portavoces de los grupos políticos. Señores, en Can Clota hay un casal de avis, de la tercera edad. Hay tres centímetros para entrar a ese local. Ya hace año y pico tuve una conversación con Sara, con Pilar Díaz hace dos años también tuve unas palabras allí, en la puerta del casal. Resulta que cuando llegan las elecciones, sean las elecciones que sean, sean europeas, municipales, como generales, las que sean, allí sí ponemos una tarima, ponemos una tarima para el día de las votaciones, exclusivamente y solamente para el día de las votaciones. Mi pregunta es: ¿Es que después de las votaciones no entran allí inválidos? Porque hoy mismo he entrado yo a un inválido. Ya no quiero entrar más.

Yo estoy dispuesto a hablar con Enrique, ya que es de Urbanismo, a hablar con los técnicos, con Sara, con el que haga falta, y sobre el terreno, sobre el terreno se ve, pero no quiero llegar a unas elecciones y que me pongan allí una tarima, que eso es un trasto, que hay miles de motivos y miles de cosas para hacer allí una pequeña rampa de tres centímetros, señores –de tres centímetros. Que no me digan a mí que hay forjado, que hay vigas, que hay... Eh, que el que diga que hay vigas, hay forjado y hay lo que ellos se quieran inventar, los técnicos de esta casa, le digo yo a Enrique que cuando quiera que me llame, vamos, lo vemos, y sobre el terreno se ve. Por lo tanto, solamente era eso. Que no valga solamente la tarima que ponen allí para las elecciones, sino al día siguiente también, que todos los días entra gente inválida.

Gracias.”

El senyor Vilalta diu:

“La pregunta és per al senyor Enric Giner. A la contesta del regidor portaveu de Convergència i Unió sobre el tema de les al·legacions, la veritat és que no li he entès gaire bé la seva resposta. Jo crec que ho he entès malament, però he arribat a entendre que contestaran les al·legacions aprovant les al·legacions o rebutjant-les, depenent de si arriben a un acord amb la empresa o si no. Bé, he entès això.

I després un aclariment per al senyor Roger Pons. Una mica és dir que el barri de la Mallola, amb la Benavent, les cases de Magdalena Amigó, Laureà Miró i carrer Nord són més de cinc-centes famílies, deixant de banda ja les escoles i l'institut, i cinc-centes famílies com a mínim són dues mil persones. Hem recollit set-centes signatures, i crec que en podem recollir algunes més, però són bastantes i no crec que sigui qüestió de riure.

I per al senyor Ortega, li vull una mica dir que nosaltres no solament estem en contra del tanatori, sinó que estem en contra de la manera en què se'ns està imposant aquest tanatori. O sigui, a nosaltres se'ns ha creuat un greuge comparatiu respecte a uns altres veïns, i creiem que hi ha unes circumstàncies, unes irregularitats al nostre entendre, que s'està venent un terreny municipal a una empresa privada per posar un tanatori. O sigui, no tan sols és el tanatori, sinó que és la forma i la manera en què s'està portant aquest tema. Llavors..., res més. És un aclariment.”

El senyor Ortega diu:

“Bien, lo referente a lo del señor Serrano, nos hacemos solidarios con su petición. Perdón, no Serrano, Fernández. Te veo a ti y como a él lo tengo tapado... Fernández, discúlpame, eh?

Referente al casal de avis, a la rampa, nos hacemos solidarios y asumimos también esa propuesta, y solicitamos que se repare, porque tiene reparación. Creo que es penoso que esto no esté reparado ya, que es una reparación de dos duros. Que explique técnicamente, porque me cuesta, me cuesta concebirlo también, eh?, de verdad. Alguna explicación habrá, no lo sé.

En cuanto al señor Joan Vilaseca... ¿perdón? (*Veus de fons*) Ah, Enric Vilaseca, disculpe –disculpe– Enric Vilaseca. «Por qué defienden el tanatorio, y si tenemos algún interés», nos preguntaba a nosotros. Mire, a nosotros no nos gustaría tener ningún tanatorio, nos gustaría que cuando tengamos alguna defunción pues hiciéramos como antes, que nos íbamos al de Les Corts, nos íbamos al de..., al que tocara. Y también queremos que los contenedores de basura, en vez de tenerlos delante de mi puerta, que tengo cinco, pues tenerlos el vecino de al lado, no yo. Pero por desgracia los tengo en mi puerta, y

tenemos un tanatorio, y ahora, ahora nos entra una solicitud, de pleno derecho, de una empresa que dice que quiere poner otro tanatorio. Nosotros no estamos a favor del tanatorio. (*Veus de fons.*) Perdón. Perdón, si quieren yo les explico..., els argumento el què, el parer. Si volen que fem un debat, el fem, però ja un altre dia.”

El senyor Ortega diu:

“És el que pretenia.”

El senyor Ortega diu:

“Sabeu què passa? Que podem jugar a què digui el que voleu sentir, i ser mentida, però ens agrada dir la veritat, i aquesta és la qüestió, no diem res més. Podem disfressar les coses de molts colors. Els excrements els podem pintar de rosa, però és un excrement, eh?, igualment. Llavors, el que estic dient és simplement que hi ha una empresa de ple dret, que es diu «Tanatori no sé què», no sé quina marca, i que amb aquest dret està fent una demanda, una sol·licitud. I a aquesta sol·licitud nosaltres podem dir que no d'entrada, tal, i aquest senyor, insistir que vol que sí, demanar la llicència, que això s'ha explicat diferents vegades en diferents plens. Demanar-ho a la Generalitat de Catalunya, que li atorguin, que ens faci un contenciós administratiu i que ens costi molts calés.

Però el que nosaltres no farem és prevaricar –el que nosaltres no farem és prevaricar. Sí, sí, prevaricar. I és negar el dret d'una empresa privada en el que hagi de fer. Una altra cosa és que si aquests senyors segueixen tenint les ganes, la necessitat, veuen que és rendible, que ho dubtem, nosaltres dubtem que sigui rentable això, muntar aquí un segon tanatori, de veritat, ho vaig dir en el ple anterior. N'hi ha, em sembla que hi ha una estadística de dos, tres defuncions setmanals, i amb un tanatori que hi ha a la Montesa, que tenim de fa uns anys, i que bé, que ens fa el servei perfectament. Per què un altre? Doncs no ho sé, no ho sabem, però hi ha aquesta sol·licitud. Que potser aquests senyors s'espanten i se'n van, perquè jo us diré una altra cosa... (*Veus de fons*) Perdó? No...”

El senyor Ortega diu:

“Sabem la inicial i sabem la final, l'ofertament, sabem l'ofertament quin és. Continuo, perquè perdo el fil, de veritat, eh? És que intento ser didàctic, de veritat. La qüestió és que de ple dret tenen aquesta voluntat, i que potser, perquè jo vaig a afegir una cosa, o sigui, ahir, amb uns companys de partit,

estava comentant que el millor per resoldre aquesta situació, intentar posar-li més llum, o més participativa, digues-li el que tu vulguis, volíem plantejar a l'equip de govern alguna cosa, que m'ha sorprès que avui a la tarda hem rebut un *mail* que ja ho han posat en marxa. «Vinguin –vinguin.» I és que volíem proposar que es faci una reunió pública, amb l'empresa, els polítics i amb qui estigui interessat a venir, i això es fa el dilluns a l'una i mitja aquí, a la casa, aquí, en aquest saló. Llavors, s'han anticipat. Bé, doncs estupend, fantàstic. Això ho han rebut per *mail* els portaveus, i la meva portaveu ens ho ha reenviat a nosaltres.

Llavors, en aquell moment, com compareixerà aquesta empresa, aquests senyors, que no sé ni com es diuen els senyors aquests de l'empresa de la funerària, li poden fer les preguntes que vulguin. Perquè potser aquests senyors, amb set-centes firmes, amb la seva oposició, amb la voluntat diuen: «Escolta, saps què? Canviem de poble, canviem de municipi i renunciem.» Perquè si no renunciem, amb la nova normativa europea tenen dret a posar-ho. Després nosaltres els exigirem que complexin normativa urbanística, però tenen dret.

I perdó, continuo –continuo. I simplement –simplement– el tema del solar que l'ofereix l'ajuntament com a permuta, que és d'equipaments, és perquè allà sí que se'ls pot restringir l'ús en un futur, que canviïn d'opinió, perquè no puguin fer el crematori (*Veus de fons*) Bé, doncs això, el dilluns a l'una i mitja vénen cap aquí i els ho diuen –a l'una i mitja vénen cap aquí i els ho diuen a ells– de veritat, perquè és que estem al seu costat, si ho fem per... Permeti'm –permeti'm– que després continuem debatent el que vulguin aquí fora, cap problema, de veritat, eh?, i parlem tot el que vulguin, però que, de veritat, el dilluns a l'una i mitja vénen els senyors aquests i estarem els que vulguem estar del consistori, i tots vostès que vulguin estar. A l'una i mitja, fantàstic.

(*Veus de fons*)

No, aquí hi vaig. Si vostè, miri, nosaltres, ho he dit abans en el punt de la corrupció. Si vostè pensa –si vostè pensa– que tenim alguna implicació, algun benefici, algun guany personal en aquest sentit, vagi ara mateix al jutjat de guàrdia i ens denuncia, em denuncia a mi. Però si vostè manté aquesta posició, qui li denunciarà seré jo, miri el que li estic dient. Si vostè manté la seva, se'n va al jutjat de guàrdia i ho fa. Però com no ho mantingui li denuncio jo a vostè. Així de taxant, perquè tinc la consciència molt tranquil·la –tinc la consciència molt tranquil·la- i el meu grup igual, eh?”

El senyor Ortega diu:

“Com que amenaçats? Perdoni'm, els que ens sentim amenaçats som nosaltres. Vostè ens està dient quin interès tenim personal. Cap –cap. Hi repeteixo, si l'empresa –si l'empresa– no vol continuar aquí, i farem els

arguments necessaris per intentar, aquí, tots junts, el dilluns, els farem recapacitar, perquè: «Us serà rentable? Per què el voleu aquí? Per què no en un altre poble?» I els ajudarem a què sigui així – els ajudarem perquè sigui així. Sí, sí, és que, per què volem un altre tanatori aquí? Si és que no el volem per res. No el volem –no el volem. Però si aquests senyor insisteixen: «Escolti, encara que em costi calés, encara que els perdi, però jo el vull muntar». Bé, escolti'm, que sàpiguen que han de complir amb tota la normativa urbanística fil per randa. I és que a més instarem l'equip de govern perquè sigui així, i els protocols necessaris, no ho sé. I que se'n vagin a la Generalitat a fer el que hagin de fer. No ho sé. Però, no és que vulguem que s'implantin aquí, no, no, no, no s'equivoquin, no volem, però el que no farem...

I la prevaricació ve per això, perquè no podem dir, no podem anar en contra d'una cosa a què la llei diu que hi ha dret. És per això només, simplement. I ni és amenaça, ni és... És aclariment. Simplement aclariment que les coses, amb la convicció, amb la sensatesa i amb l'honradesa, li dic de tot cor, de veritat, simplement. I segur que vostè ni pensa això, i jo tampoc, de veritat. L'altre, de veritat, eh? No sé si queda àmpliament respost ?

Després, al senyor Joan Vilalta, no hi havia resposta, però li volia dir simplement això que ja he avançat abans, que entenc el seu greuge que s'entrava una cosa per al dilluns. Li volia dir això, que vinguin aquí. Vinguin aquí i entre tots farem el debat amb aquests senyors, de veritat. No era pregunta, però l'informo, eh?, del que li estava explicant.”

El senyor Ortega diu:

“Senyor Vilaseca, senyor Vilalta, després continuem el que vulguin, a la seva disposició, eh?, com sempre. Cap problema, de veritat, eh? I Maria Teresa, qui vulgui.

I simplement, no era pregunta però també aclariment, a la noia de la CUP, no sé el teu nom, disculpa'm. Anna. Bé, només dir-te que aquesta tonteria del 10 per cent del cens d'Esplugues, dret de vot... Aquest equip, aquesta formació política té el 19 per cent del vot, i per això som la primera força de l'oposició. No ho és Convergència, no ho és Iniciativa, no ho és Esquerra, som el Partit Popular, la segona força política.

(Veu de fons)

No, no, si no... Perdona'm, jo t'estic aclarint que aquest 10 per cent, que no és res –aquest 10 per cent, que no és res– és un 19 per cent del cens de votants, i per això som la primera força política. Simplement –simplement– és un aclariment. Ja està. Res més.”